

Maandag 30 maart

'... zij wilden geen vermaning aanvaarden' (Jer. 2:30)(HSV).

Sta open voor correctie.

Hoe reageer jij op correctie? Irriteert het je? Zie je het als afwijzing? Ga je je verdedigen? Snauw je de brenger van slecht nieuws af en zorg je dat hij nooit meer bij je terugkomt? Ga je vergelijken en zeg je: 'Vergeleken met wat ik heb bereikt in het leven, heb jij niets gedaan'? Geef je toe aan zelfmedelijden en denk je eraan hoe moeilijk je het hebt omdat mensen je niet begrijpen of waarderen? We hebben mensen nodig die eerlijk tegen ons zullen zijn. Waarom? Omdat we maar al te gemakkelijk worden verblind door ons eigen ik! Wanneer God iemand naar je toestuurt om je te corrigeren, is het omdat hij het beste met je voor heeft. Zijn bereidheid om je te corrigeren laat in wezen zien hoeveel hij om je geeft. 'Maar als u die leerschool niet doorloopt... dan bent u geen kinderen, maar bastaards' (Hebr. 12:8). Dus controleer je geestelijk geboortecertificaat! Mensen die open staan voor correctie vertonen over het algemeen deze vier kwaliteiten: 1) Kwetsbaarheid. Wanneer ze het mis hebben, zijn ze in staat het toe te geven, zelfs voordat ze ermee geconfronteerd worden. 2) Leergierigheid. Ze zijn bereid om te luisteren, snel te leren en staan altijd open voor raad. 3) Beschikbaarheid. Ze proberen je niet te ontlopen. 4) Eerlijkheid. Ze zijn toegewijd aan de waarheid, ongeacht hoeveel pijn het doet. Een hoge standaard? Inderdaad! Het is een standaard waar trots zich tegen verzet en waar kwetsbare ego's voor weglopen. Ergens willen we er allemaal liever goed uitzien dan goed zijn. Dus wanneer God mensen in je leven stuurt die genoeg van je houden om eerlijk tegen je te zijn - stel je dan voor hen open. Je persoonlijke groei en succes hangen er vanaf.

Dinsdag 31 maart

'... wij zijn... een aangename geur van Christus...' (2 Kor. 2:15)(HSV).

De geur van Christus.

'Wij zijn de wierook die Christus brandt... zowel onder hen die worden gered als onder hen die verloren gaan. Voor de laatsten is het een onaangename geur die tot de dood leidt, voor de eersten een heerlijke geur die leven schenkt' (v. 15-16). Wanneer het Romeinse leger een veldslag won, paradeerde het door de straten met zijn verslagen vijanden in ketenen. En als onderdeel van de viering brandde men in de hele stad wierook op diverse altaren. Op die manier wisten degenen die de processie niet konden zien toch dat het leger had gezegevierd omdat ze de wierook konden ruiken. De geur was symbolisch voor hun overwinning - en hier kunnen we iets uit leren. Als volgelingen van Christus zijn we geroepen om met ons mee te dragen 'de geur van de kennis van Hem' (v. 14). Vergeet Estée Lauder en Chanel No. 5; je leven zou zo doordrongen moeten zijn van Gods aanwezigheid dat mensen om je heen het voelen. Immers, je bent het meest overtuigende bewijs dat Jezus levend en wel in zijn kinderen woont. In de grote kathedralen van Europa zie je prachtige gebrandschilderde ramen die belangrijke gebeurtenissen uit het leven van Christus uitbeelden. En hoewel het goed is om dergelijk vakmanschap te waarderen, heeft God geen kerkraden nodig om zijn verhaal te vertellen. Daar gebruikt hij wedergeboren, geestelijk afgestemde en enthousiaste gelovigen voor. Heb je ooit gemerkt dat hoe langer sommige echtparen samen wonen, hoe meer ze in hun doen en laten op elkaar gaan lijken? Het is hetzelfde met ons: hoe meer tijd we doorbrengen met Jezus, met hem spreken, mediteren over zijn Woord en ons koesteren in zijn aanwezigheid, hoe meer mensen zullen gaan vragen: 'Wat is dat voor geur die je op hebt?'

Het Woord voor Vandaag – week 14

Woensdag 1 april

*‘Neem de sluier van mijn ogen - dan zal ik zien hoe wonderlijk mooi uw wet is’
(Ps. 119:18)(NBV).*

Bijbelstudie (1).

Laten we eens kijken naar een aantal praktische suggesties om meer uit je bijbelstudie te halen: plan het ten eerste. Als je dat niet doet, komt er niets van terecht. Leer nee te zeggen tegen onbelangrijke dingen. Voor velen van ons is de tv het grootste obstakel voor het bestuderen van de Bijbel. De gemiddelde persoon kijkt meer dan vier uur per dag (in Amerika althans). Reken even uit: dat is eenenzestig dagen per jaar - twee maanden! Tegen de tijd dat hij achttien jaar is, heeft de gemiddelde persoon 200.000 geweldsdaden gezien, met inbegrip van 16.000 moorden. En tegen zijn vijfenzestigste heeft hij zo’n negen-en-een-half jaar doorgebracht voor de tv. Stel daartegenover dat je vanaf je geboorte tot aan je vijfenzestigste regelmatig naar zondagsschool was gegaan, dan zou je in totaal maar vier maanden Bijbelonderwijs hebben gehad. Geen wonder dat we worstelen op geestelijk gebied. Breng jezelf discipline bij door elke dag tijd vrij te maken om je Bijbel te bestuderen en laat er niets tussenkomen. En doe het wanneer je fysiek, emotioneel en intellectueel op je best bent, niet wanneer je afgeleid en gehaast bent. Je weet zelf wel of je een ochtend- of een avond mens bent, dus kies de tijd waarop je het meest alert bent. De geest mag gewillig zijn maar het vlees is zwak, dus als je niet wilt dat studeren verandert in snurken, probeer dan niet om te studeren als je moe bent, of vlak na een grote maaltijd. Schrijf op wat je opvalt en houd bij wat God tegen je zegt. Schrijven doet drie dingen: het verduidelijkt, het versterkt en maakt het persoonlijk. Vraag jezelf ook af wat je uit een passage kan oppikken voor jezelf. Het zal je helpen om Gods Woord in je denken te verankeren en je geheugen prikkelen met betrekking tot wat je zou moeten doen.

Donderdag 2 april

‘Ik verheug mij in uw wetten...’ (Ps. 119:16)(NBV).

Bijbelstudie (2).

Het is goed om te bidden voordat je de Bijbel openslaat. Vraag of God je reinigt van alle bekende zonde en je vult met de heilige Geest zodat je tijdens je tijd van studie mét hem bent. Nogmaals, het doel van bijbelstudie is niet om nieuwe openbaringen en nieuwe regels te ontvangen; het is om een relatie op te bouwen met de auteur van de Bijbel. De psalmist zei: ‘Hoe kan wie jong is zuiver leven? Door zich te houden aan uw woord’ (v. 9). Zonde doet je relatie met Christus niet teniet, maar het belemmert wel je gemeenschap met hem. En je moet in gemeenschap met hem zijn om zijn Woord te begrijpen en toe te passen. Dus voordat je de Schriften onderzoekt, zou je moeten vragen of God je hart doorzoekt. Paulus zegt: ‘Een mens die de Geest niet bezit, aanvaardt niet wat van de Geest van God komt, want voor hem is het dwaasheid. Hij kan het ook niet begrijpen, omdat het geestelijk moet worden beoordeeld’ (1 Kor. 2:14). Het is mogelijk om hetzelfde stukje vele keren te lezen, maar toch niet te zien wat God je wil laten zien totdat hij ‘de sluier van je ogen neemt’ (Ps. 119:18). Zodra dat gebeurt, zal je houding ten opzichte van bijbelstudie veranderen. Als een hongerig persoon aan een tafel vol lekkers, zo verlang je naar het Woord van God en geniet je ervan en zal je geloof groeien. Zoals Paulus zei: ‘Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie hem liefheeft. God heeft ons dit geopenbaard door de Geest, want de Geest doorgrondt alles, ook de diepten van God’ (1 Kor. 2:9-10).

Goede Vrijdag - 3 april

'Ontwaak, jullie daar in het stof, en jubel' (Jes. 26:19)(NBV).

De dood onbevreesd tegemoet.

Aristoteles noemde de dood datgene wat je het meest moest vrezen omdat 'het 't einde lijkt van alles.' Jean-Paul Sartre zei dat de dood 'elke betekenis uit het leven wegneemt.' Robert Green Ingersoll, een van Amerika's meest uitgesproken agnostici, was niet in staat om enige woorden van hoop te brengen bij de begrafenis van zijn broer. Hij zei: 'Het leven is een smal dal tussen de koude en kale toppen van twee eeuwigheden. Het lukt ons niet voorbij de hoogten te kijken.' De laatste woorden van de Franse humanist François Rabelais waren: 'Ik ga op zoek naar 'een Groot Misschien.' In Hamlet beschrijft Shakespeare het hiernamaals als: 'De angst voor iets na de dood, het onontdekte land waaruit geen reiziger terugkeert.' Het is duidelijk dat ongeloof niet alleen een ellendige manier is om te leven, het is ook een tragische manier om te sterven. Maar stel nu dat de dood anders is dan de filosofen dachten? Geen vloek, maar een doorgang? Geen crisis om te vermijden, maar een hoek die je kunt omslaan? Stel dat de begraafplaats niet het domein is van Magere Hein, maar het domein van de Zielenbewaarder die binnenkort zal aankondigen: 'Ontwaak, jullie daar in het stof, en jubel'? Paulus schrijft: 'Als wij alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn wij de beklagenswaardigste mensen die er zijn. Maar Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als eerste van de gestorvenen. Zoals de dood er is gekomen door een mens, zo is ook de opstanding uit de dood er gekomen door een mens' (1 Kor. 15:19-21). De dood is niet 'het grote misschien'. Nee, je laatste dag op aarde zal het beste van al je dagen inluiden!

Zaterdag 4 april

'Maar laten we God danken, die ons door Jezus Christus, onze Heer, de overwinning geeft' (1 Kor. 15:57)(NBV).

Je zult worden opgewekt uit de dood.

Jezus beloofde wat geen enkele andere religieuze leider kon: dat hij zou terugkeren uit de dood en ook zijn volgelingen uit het graf zou laten verrijzen. En hij heeft al een geloofwaardig onderpand voor die belofte gegeven. Toen hij stierf 'werden graven geopend en de lichamen van veel gestorven heiligen werden tot leven gewekt... gingen de heilige stad binnen en maakten zich bekend aan een groot aantal mensen' (Matt. 27:52-53). En met rasse schreden nadert de dag waarop Jezus zijn belofte volledig zal nakomen. '... zo zullen wij door Christus allen levend worden gemaakt. Maar ieder op de door hem bepaalde tijd: Christus als eerste en daarna, wanneer hij komt, zij die hem toebehoren' (1 Kor. 15:22-23). Let op het woord 'daarna'. Het tijdstip van Jezus' terugkomst is nog geheim, maar zijn opstanding garandeert de onze. Het traditionele Jodendom was verdeeld over dit onderwerp. Volgens de Sadduceeën was er geen opstanding (zie Hand. 23:8). Zij zagen het graf als een enkele reis naar de onderwereld (sheol), zonder enige hoop of mogelijkheid tot ontsnappen. De Farizeeën zagen het meer als een geestelijke dan als een fysieke opstanding. De Grieken geloofden dat de ziel van de overledene over de rivier de Styx werd vervoerd en werd vrijgelaten in een zonloos hiernamaals van geesten en schaduwen. Toen, 'als eerste van de gestorvenen' (1 Kor. 15:20), kwam Jezus deze wereld van bijgeloof en duisternis binnen en deed het licht aan. Het woord 'eerstelingen' kan letterlijk vertaald worden als 'prototype'. Jezus was de eerste uit de opstandingsassemblagelijijn, en de rest van ons die volgt zal er net zo uit zien als hij. Het is een boodschap die onze tranen droogt, onze angsten kalmeert en ons verzekert dat onze beste dagen nog komen.

Paaszondag - 5 april

'Dan zal ik jullie met me meenemen...' (Joh. 14:3)(NBV).

Verheug je, hij komt voor jou!

Jezus zei: 'Wanneer ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom ik terug. Dan zal ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar ik ben' (v. 2-3). Dit was een typische belofte van een bruidegom aan een bruid. Wanneer in Jezus' tijd een stel van beide families toestemming kreeg om te trouwen, ging de bruidegom terug naar het huis van zijn vader en bouwde een huis voor zijn bruid. En doordat Jezus beloofde om hetzelfde voor ons te doen, verhief hij begrafenissen tot hetzelfde niveau van hoop als bruiloften. Vanuit zijn perspectief staan de gang naar de begraafplaats en de wandeling naar het altaar garant voor evenveel opwinding. Beide vieren een nieuw tijdperk, een nieuwe naam en een nieuw huis. Verheug je, je hemelse Bruidegom komt eraan om je in zijn armen mee te nemen! Klinkt dat te mooi om waar te zijn? Zoek het maar na. Als je één plek vindt in alle zesenzestig boeken van de Bijbel waar God een gemaakte belofte niet is nagekomen, dan heb je reden om aan deze te twijfelen. Je laatste glimp van het leven zal leiden tot je eerste glimp van Jezus. Omdat het graf van Christus leeg is - is zijn belofte het niet. Die heeft hij tweeduizend jaar geleden gedaan en sinds die tijd werkt hij aan je nieuwe huis. Kun je je voorstellen hoe het zal zijn? Vanaf een klein, kaal eiland, genaamd Patmos, schreef Johannes zijn Openbaring: '... en de zee is er niet meer' (Op. 21:1). Elke ochtend wanneer Johannes ontstond was de zee overal om hem heen; het was de barrière die hem scheidde van zijn geliefden op het vasteland. Denk je even in: in je hemelse thuis zijn er geen barrières, geen scheiding en geen beperkingen.